

[Hjortnæs]

lig at sige, at målsætningen, at vi skal have skærpede straffe for miljølovsovertrædelser, kunne ministeren nok give tilslutning til, og det er måske også det, der ligger i det, men så kunne hr. Bernhard Baunsgaard jo have sagt det lidt tydeligere.

Er det f.eks. at øge strafferammen fra ét til to års fængsel, hr. Bernhard Baunsgaard tænker på? For hvis det er det, har vi andre talt om det adskillige gange på tidspunkter, hvor hr. Bernhard Baunsgaard ikke har været til stede i salen. Det har handlet om at få strammet lovbestemmelserne op, få fjernet rets-usikkerhed i formuleringerne, spørgsmålet om at skærpe tilsynet, som ministeren også var inde på. Alt det arbejde er vi jo i fuld gang med. Vi sidder for øjeblikket og forhandler i miljøministeriet og med ministeren om at få gennemført nogle fornuftige ændringer. Jeg er sikker på, at hvis de forventninger, jeg har til det forhandlingsforløb, bliver indfriet, så kommer vi et fantastisk langt skridt i retning af at bedre retsgrundlaget og dermed altså også mulighederne for, at der kan blive idømt nogle strengere straffe.

Det, der også skaber tvivl i mit sind, er, at hr. Bernhard Baunsgaard jo normalt gør sig til talsmand for, at grundlæggende retsprincipper skal overholdes, og derfor går jeg ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard mener, at man ikke skal til at dømme hverken virksomheder eller andre, enkeltpersoner, eller hvad det nu kan være, på et meget løst grundlag. Der skal vel være dokumentation osv. osv., og det er også nogle problemer, vi har diskuteret.

Nu har hr. Bernhard Baunsgaard formentlig været grundig i sin forberedelse, så derfor har han sikkert også været nede i forhistorien og kigget lidt på diskussionen, der fandt sted her i folketinget, da vi drøftede håndhævelsesproblematikken i 1984, som ministeren også var inde på. Da fik vi jo ligesom trukket nogle retningslinjer op for, hvad det egentlig er, der er galt på nuværende tidspunkt.

Men som sagt er det arbejde sat i gang, og derfor forekommer det mig, at hr. Bernhard Baunsgaard kommer haltende lidt bagefter, og det er så selvfølgelig også udtryk for, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan forvente, at vi andre skal lade os hæmme i vores forsøg på at skabe nogle reelle fremskridt, der

åbner for, at vi kan komme igennem med det, som jeg altså også må forstå er intentionen i hr. Bernhard Baunsgaards forslag. Jeg synes, det er lidt utidigt, og jeg vil godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, som jeg jo har kendt i mange år, at jeg går ud fra, at formålet ikke er at forhindre, at der nu bliver gennemført nogle fornuftige ting. Det er vel ikke sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard gerne vil have, at man nu skal lægge tingene ned i en syltekrukke, og at de så skal ligge dér og køre rundt i et års tid, inden vi får noget præsenteret.

Jeg har tidligere sagt til hr. Bernhard Baunsgaard: lad os nu få det radikale venstre med ind i nogle positive forhandlinger om det, der ligger på bordet, så tror jeg også, vi får skabt det nødvendige retsgrundlag for, at man kan få gennemført strengere straffe i situationer, hvor der foreligger egentlige miljølovsovertrædelser.

Jeg vil opfordre hr. Bernhard Baunsgaard til at trække sit forslag; det tjener ikke noget fornuftigt formål.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber, de øvrige ordførere har gjort sig den ulempe at sætte sig ind i, dels hvad jeg har skrevet som bemærkninger til forslaget, dels hvad der står i betænkning nr. 981 fra 1983. Der har i hvert fald været tid til det.

Når den socialdemokratiske ordfører nævner, at jeg jo ikke foreslår en udvidelse af strafferammen, så kan det kun være, fordi han ikke engang har gjort sig den ulempe at gennemlæse de bemærkninger, jeg har ladet følge med forslaget, og hvori jeg citerer fra betænkningen:

»Udvalget finder det rimeligt, at den højeste straf, der kan idømmes for en miljøovertrædelse, fortsat er fængsel i et år, men har derved forudsat, at meget alvorlige miljøforbrydelser kan blive straffet betydeligt strengere efter de nye bestemmelser herom i straffeloven. Udvalget foreslår derfor . . . at sådanne bestemmelser indsættes i straffelovens kapitel om almenfarlige forbrydelser.«

Hvis det ikke er en udvidelse af straffeloven, så er det, fordi det ærede medlem slet ikke ved, hvad straffelovens kapitel 20, som det her drejer sig om, indeholder.